ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Δευτέρα 12 Νοεμβρίου 1962

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΜΕΣΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ

Σταθ. Α' Βοηθειῶν	44—44
Πυροσβεστική Ὑπηρεσία	25—61
Βλάβαι	25—22
Τμῆμα Ἀσφαλείας	28—80

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Τουριστική Ἀστυνομία	34—52
Τουριστικὸν Περίπτερον	45—40
Α' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα	28—81
Β' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα	28—82
Γ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα	28—83
Δ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα	20—21

Ὑπεγράφη ἡ πρώτη σχετική σύμβασις

ΘΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ ΣΥΝΤΟΜΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Τὸ ἔργον ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἰταλικὴν ΡΑΪ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀνεγράφησαν πληροφορίαι, συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ἀνέθεσεν εἰς τὴν ΡΑΙ. τὸν Ἰταλικὸν Ὀργανισμὸν Ραδιοφώνου καὶ Τηλεοράσεως τὴν ἐκπόνησιν μελέτης διὰ τὴν ἐγκατάστασιν διὰ τηλεοράσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ σχετικὴ σύμβασις ὑπεγράφη πρὸ ἡμερῶν καὶ ἀναμένεται ἡ ἔγκρισις διὰ δεδικασίας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Μεγάλης Ἐθνοσυνελεύσεως.

ΠΟΣΟΝ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΦΥΓΗ ΕΙΣ ΤΟ Δ. ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Δύο ἀνατολικοὶ ὁποῖοι εἶχον πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων δραπετεύσει ἐκ τῶν προσφάτως εἰς τὸν ἀνατολικὸν τομέα τοῦ Βερολίνου καὶ ὡδήγησαν ἀσφαλῶς ἄλλους ὁμοεθνεῖς των πρὸς τὴν δύσιν. Οἱ δέκα οἱονεὶ ἐδραπέτευσαν ἀπὸ τὸ ἀνατολικὸν Βερολῖνον ἔρροντες τὴν 27 μέτρων πλάτους ἀλωρίδος θανάτου» πρὸς τὴν δυτικὴν γραμμήν. Ὅπως ἀναφέρεται ἀπέκοψαν τὰ τρίωνα ἀγκαθωτὰ συρματοπλέγματα καὶ κολυμβῶντες ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς συνοριακῆς ἀλωρίας ἔφθασαν εἰς τὸν ἐλεύθερον κόσμον καὶ τὴν ἐλευθερίαν. Ἀμφοτεροι οἱ δύο πρόσφυγες ἐπέτυχον νὰ ὁδηγήσουν τοὺς συντρόφους των ἀπὸ τὴν δίοδον τὴν ὁποίαν εἶχον αὐτοὶ διανοίξει ἀφοῦ ἐφρόντισαν ὅτι αὕτη εἶχεν ἀποφραγθῆ καὶ τότε ἠναγκάσθη νὰ ἀναζητήσουν ἄλλην διέξοδον. Ἡ ἀνεμένη 200 περίπου μέτρα μακρὰ ἀνοιγμένη ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ποταμοῦ τοῦ Χόβσονος ἔνα σμῆνος ἐφίππων ἀνδρῶν καὶ ἱερέων βαδίζοντες ἐπὶ τοῦ παραλλήλου δρόμου τοῦ ποταμοῦ ἀκολουθοῦμενοι ἀπὸ ὄχλο καὶ χαμίνια, ἐφώναζον εἰς τοὺς ἀγρότας. «Ἰδέτε αὐτὸ τὸ πλοῖον τὸ ὁποῖον φεύγει χωρὶς πανιά καὶ τὸ ὁποῖον τὸ κινεῖ ὁ Σατανᾶς» καὶ ἐπακολουθοῦσαν πυροβολισμοί, φωνές, κωδωνοκρουσίες.

Εὐτυχῶς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα δὲν ἐπηρεάσθη ὁ Φούλτων καὶ δὲν ἀπεθεώρυνθη. Τί θὰ ἦτο ὁ κόσμος σήμερα χωρὶς τὰ ἀτμόπλοια, χωρὶς τὰ σωτήρια αὐτὰ μεταφορικὰ μέσα;

Ὅταν ὁ Σαμουὴλ Κοῦπερ κατεσκεύασε τὴν πρώτην ἀτμάμαξαν μὲ τοὺς πλατεῖς τροχοὺς μὴ ἔχοντας τὰ διάφορα ὑλικά, ἐχρησιμοποίει κάνες ἀπὸ καρυοφίλια. Καὶ ἡ ἀτμάμαξα ἔγινε τὸ πρωτότυπον καὶ κατεσκευάσθησαν ἀτμάμαξαι τῶν διαφόρων σιδηροδρόμων. Εἶναι ἀπεριγράπτον τὸ τί ὑπέστη ὁ Κοῦπερ κατὰ τὴν διαδρομὴν αὐτὴν, ἀπὸ τὴν Φιλαδέλφειαν ἕως ὅτου φθάσῃ εἰς τὸ Οὐίλμιγκτον, τῆς ἐπαρχίας τῆς Βελαγουέαρ, ἀπὸ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς ἱερεῖς, οἵτινες ἀκολουθοῦσαν τὴν ἀτμάμαξαν φωνάζοντες, «Ἰδέτε αὐτὴν τὴν ἄμαξαν χωρὶς ἄλογα, ποὺ τὴν κινεῖ ὁ Σατανᾶς». Ἀλλὰ καὶ ὁ Κοῦπερ δὲν ἀπεγοητεύθη, ἔφθασε εἰς τὸ Γουιλμιγκτον τρέχων μὲ ὀκτὼ μίλια τὴν ὥρα.

Ἀλλὰ μήπως καὶ ὁ Βενιαμὶν Φραγκλῖνος ὁ ἐφευρέτης τοῦ ἀστραπόσκονος δὲν ἐγελοιοποιήθη ὅταν ὑψωνε χαρταετοὺς εἰς τὰ νέφη. Ὑποπτεύθεις ὅτι ἐντὸς τῶν νεφῶν ὑπάρχει μία δύναμις, Ἔδεσεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς κλωστῆς τοῦ χαρταετοῦ ἕνα κλειδὶ ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξήρχαντο σπίθες πυρός. Ἕνας γείτων δικηγόρος βλέποντας τὰ πειράματα τοῦ Φραγκλίνου ἐπῆγε καὶ τοῦ εἶπεν: «Εἰς τί χρησιμεύουν τὰ γελοῖα πειράματα;» Καὶ ὁ Φραγκλίνος τοῦ ἀπήντησεν: «Εἰς τί χρησιμεύουν τὰ ἐρέφη;» Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν.

Τ. Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Βρετανίας εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν οἱ ἀφιχθέντες ἐκπρόσωποι τῆς ΡΑΙ. καὶ τὰ μέλη τῆς εἰδικῆς ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία εἶχεν ἀπὸ μηνῶν συσταθῆ διὰ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος ὑπὸ τὸν ὑφυπουργὸν Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἀχιλλέως Γερωκωστοπούλου.

Διὰ τῆς συμβάσεως προβλέπεται ὅπως ἡ σχετικὴ μελέτη παραδοθῆ εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐντὸς τριμήνου, μετὰ δὲ τὴν τυπικὴν ἔγκρισίν της θὰ ἀρχίσῃ ἡ προεργασία διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ πρώτου σταθμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Τηλεοράσεως εἰς τὴν χώραν μας.

Ἡ ἀμοιβὴ τῆς ΡΑΙ. διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῆς μελέτης καθορίσθη εἰς 90.000 δολλάρια.

Σημειωτέον ὅτι πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν εἶχον ὑποβληθῆ προσφοραί. Διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν. ἐκ μέρους καὶ ἄλλων ξένων μεγάλων ἑταιριῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Ἐπίσης, εἶχεν ἐκπονηθῆ καὶ ἑλληνικὴ μελέτη παλαιότερον, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ἐθν. Ἱδρύματος Ραδιοφωνίας εἰς τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ ἀνατεθῆ ἡ ἐκμετάλλευσις τῆς Τηλεοράσεως πλὴν ὅμως αὕτη δὲν ἐκρίθη ἱκανοποιητική.

Ὡς πληροφορούμεθα κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον τῆς λειτουργίας τῆς Τηλεοράσεως εἰς τὴν χώραν μας, σημαντικὸν μέρος τῶν προγραμμάτων θὰ καλύπτεται δι' ἀναμεταδόσεων ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ τηλεοπτικοῦ δικτύου.

Εἰδικὴ μέριμνα θὰ ληφθῆ, ἐξ ἄλλου, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εὐθηνῶν τηλεοπτικῶν συσκευῶν καὶ ἀργότερον διὰ τὴν κατασκευὴν τοιούτων εἰς τὴν χώραν μας ὑπὸ ἱδρυθησομένης σχετικῆς βιομηχανίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΑΙΓΙΟΥ

ΑΙΓΙΟΝ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ὁ βουλευτὴς κ. Γεώργιος Σακελλαρόπουλος συνεχίζει τὴν ἐπικοινωνίαν του μὲ τὸν πληθυσμὸν τῆς ὑπαίθρου, συνοδευόμενος πάντοτε ἀπὸ τὴν σύζυγόν του κ. Λελὲ Σακελλαροπούλου τῆς ὁποίας εἶναι γνωστότατα τὰ φιλανθρωπικὰ ἄρθρα καὶ ἰδιαίτερα τὰ σχετικὰ ραδιοφωνικὰ ἀκούσματα τῆς.

Ὁ κ. βουλευτὴς γίνεται παντοῦ ἀντικείμενον θερμῶν ἐκδηλώσεων.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΝΑΩΝ

Τὸν ἀρξάμενον μῆνα ἑορτάζουν τρεῖς ἐνοριακοὶ ναοὶ τῆς πόλεώς μας, τῶν Ταξιαρχῶν τῶν Εἰσοδίων καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Εἰς ὅλας τὰς ἐν λόγῳ πανηγύρεις θὰ χροστατήσῃ ὁ Σεβασμιώτατος κ. Γεώργιος, θὰ ψάλλουν δὲ καλλίφωνοι ἱεροψάλται. Ὡς κατ' ἔτος αἱ πανηγύρεις τῶν ναῶν μας θὰ τελεσθοῦν μετὰ πάσης λαμπρότητος καὶ τῇ συμμετοχῇ χιλιάδων πιστῶν.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ

Οἱ πρόεδροι τῶν δύο Ἐργατικῶν μας Κέντρων κ.κ. Πάνος Εὐθυμίου καὶ Γεώργιος Βλαχόπουλος, συνεχίζουν, ἕκαστος εἰς τὸν τομέα του τὰς φιλτίμους προσπαθείας των ὑπὲρ βελτιώσεως τῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων τοῦ Αἰγίου καὶ ἐπιλύσεως τῶν ζητημάτων των. Οἱ ἁρμόδιοι ἄς συμβάλουν πάσῃ θυσίᾳ εἰς τὴν εὐόδωσιν τῶν προσπαθειῶν των.

ΤΟ ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην 31 Ὀκτωβρίου ἐπραγματοποιήθη μεγάλη συγκέντρωσις γονέων καὶ κηδεμόνων εἰς τὸ ἐνταῦθα ἀρτίως λειτουργοῦν Ἰδιωτικὸν Γυμνάσιον κ. Σωτηροχοπούλου. Ὡμίλησαν οἱ κ.κ. Ξενοφῶν Σωτηρχόπουλος καὶ Βασίλειος Σωτηρχόπουλος, ἔλαβον δὲ τὸν λόγον ἀρκετοὶ γονεῖς οἱ ὁποῖοι ἐξ ὀνόματος τῶν λοιπῶν 150 περίπου γονέων, ἐξέφρασαν τὴν ἱκανοποίησίν των, διὰ τὴν συντελουμένην εἰς τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἐκπαιδευτήριον φιλότιμον καὶ ἀποδοτικὴν ἐργασίαν.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Διὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ἔχουν προγραμματισθῆ μέχρι τῆς στιγμῆς 3 ἐνδιαφέρουσαι διαλέξεις: Τοῦ παν. ἀρχιμανδρίτου Ἱεραρκήρυκος κ. Φιλαρέτου Ἀντύπα, τοῦ ἐν Πάτραις ἐγκρίτου Γυμνασιάρχου κ. Πάνου Δορμπαράκη καὶ τοῦ καθηγητοῦ Θηλέων Αἰγίου κ. Σωτ. Μεντζελοπούλου. Κατὰ τὰς σχετικὰς προβλέψεις ἐφέτος θὰ σημειωθῆ ζωηροτάτη πνευματικὴ κίνησις ἐνταῦθα.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

Στὸ περιθώριο τῆς Δευτέρας

ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΜΝΗΜΗ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΤΙΜΩΝΑ ΣΤΡΟΥΘΙΑ

Ὁ λόγος, ἐδῶ, σήμερα, γιὰ μιὰ ἀκριβοδίκαιη μνήμη τοῦ Παρισιοῦ, δὲν ἔρχεται!.. Γιατί, Λαβύρινθος εἶναι σωστός, μ' ἕνα ἀληθινὸ Μινώταυρο, κρυμμένο καὶ καταχωνιασμένο. Πραγματικά, ὄχι ψεύτικα, πᾶς ἐκεῖ νὰ βρῆς καὶ νὰ σκοτώσης. Τούτη ἡ διαλεχτὴ Σειρήνα τῶν Γαλατῶν, ἀκατανίκητη στὴν ἱστορία τῆς σκέψης, «τὸ κέντρο τῶν φώτων καὶ τῶν τεχνῶν» τοῦ κόσμου. Μιὰ πικρία, τελικὰ θὰ σοῦ ἀφήσῃ. Στὸν ἑαυτό σου τὸν ἴδιο θέλεις δὲ θέλεις θὰ τὸ ὁμολογήσῃς. Γιατὶ θὰ ἐπιθυμοῦσες νὰ μὴ τὴν ἀποχωριστῆς ποτέ. Κι' ἔτσι, θὰ προτιμοῦσες νὰ μὴν ἔκανες τὴ γνωριμία μαζί της. Τοῦτο, τὸ τελευταῖο, πιὸ ἠθικό, πιὸ ὄμορφο, γιὰ σένα, θὰ ἦταν. Τοῦ λόχιστο, κάποια συνέπεια, μιὰ κάποια γαλήνη θὰ εἶχε. Ἐνῶ τώρα! Ξέρεις πὼς θὰ φύγῃς! Ἡ ἰλαροτραγωδία σου, ἡ ἄπαιχτη, ἡ ἀπερίγραπτη, ἡ ἀκατανόητη!....

«Καθένας πέρνει τὴ χαρά του ὅπου τὴ βρίσκει» λέει μιὰ γαλλικὴ παροιμία! Ἔτσι, ἡ Ἀθήνα τούτη τὼν καινούριων σιώνων, εἶναι γεμάτη ἀπὸ κάθε καρυδιᾶς καρύδι. Ὅλα τὰ ἀνήσυχα καὶ ἐναγώνια πνεύματα θὰ μαζέψῃ.

Ἡ κλώσσα μὲ τὰ πουλιά, ποὺ πᾶνε νὰ τρυπώσουν. Τὸ σταυροδρόμι τῆς σκέψης, μὲ μιὰ λέξη. Μιὰ «νιρβάνα» ὅλοι ἐκεῖ ζητᾶνε. Καθένας μὲ τοὺς σκοπούς του, μὲ τοὺς τρόπους του, μὲ τὰμέσατου,μὲ τὶς διαθέσεις καὶ τοὺς στεναγμούς του. Ἀληθινὸ «ταξίδι γιὰ τὰ Κύθηρα» ἢ γιὰ τὴ μακρινὴ Ἰθάκη». Οἱ Μοῦσες, γιὰ μιὰ στιγμή, τοὺς γεννήθηκαν ἐκεῖ, πιστεύεις. Ἀπ' ἐκεῖ ὅλα θὰ ξεκινήσουν. Ὅλες οἱ σχολές, οἱ ἰδιοτροπίες, μέσα σὲ μιὰ ἀνεμοθύελλα τοῦ χρόνου, παθιασμένη. Ἀπὸ τὸν παλιὸ κλασσικισμό, τὸ ρομαντισμό, τὸ συμβολισμό, ὡς τὸ συρρεαλισμὸ καὶ τὸν ἐξιστανσιαλισμὸ τῶν καιρῶν μας.

Ὅλες οἱ τέχνες, σὲ κάθε μορφή τους, τὴ μεγάλη τους ἱστορία ἐδῶ θὰ διηγηθοῦν. Ἀπὸ τὴν παράδοση μέχρι τὴν ἀφηρημένη τέχνη. Ποιὰ ὀνόματα νὰ πρωτοθυμηθῆς! Ποιὰ ν' ἀφήσης! Ποιητὲς, ζωγράφους, γλύπτες, φιλοσόφους, μουσικούς, καὶ τόσους τόσους ἄλλους ἀμέτρητους.... Μάταιος κόπος αὐτὸς θὰ ἦταν, ὅπως μάταιος κι' ὁ κόπος τῆς στήλης αὐτῆς. Τί ἀστεῖο! Κλεισμένο, τὸ Παρίσι μέσα σὲ δυὸ στῆλες ἐφημερίδας! Τί ἀνησιο! Ἕνα πουλὶ λεύτερο, σὰ γιὰ ζητᾶς νὰ φυλακίσης.

Ὁ Μωρέας, ὁ ξεχασμένος νυχτόβιος, ἀπὸ τὴ σύγχρονη κοσμογονία. Ὁ Ἕλληνας ποὺ πῆγε ἐκεῖ τὴ δόξα νὰ αἰχμαλωτίσῃ.

Πολὺ τὸ Παρίσι ἀγάπησε καὶ μὲ τὸν τρόπο του τραγούδησε:

Ἀκόμα στὸ λιθόστρωτο τὸ (νύχτιο δῆμα μου ἀντηχεῖ.
Παρίσι μου, μὲ βλέπεις νὰ (περνῶ,
Τὴν ὥρα ὅπου ἀκούεται στὴ (σκοτεινιὰ τὴ σιωπηλή,
Τ' ἀμάξι τοῦ μανάβη τὸ (πρωϊνό.

Γωνιὲς, ποὺ οἱ νύχτες μου ἀγαποῦν, νωθρὲς, μιὰ ὁ(λοένα,
νὰ φεύγουν, πόλη λατρευτὴ τοῦ Παρισιοῦ μου, τώρα (πιὰ τὰ φύλλα πεθαμένα τὰ πέρνει ἡ ὅστρια ἡ δυ(νατή.

Πῶς μ' ἔλυωσες φθινόπωρο, (κι' ἐσύ μαζί, Παρίσι!
κι' ἡ πλῆξι πόσο μὲ μα(ραίνει
μακρυὰ ἀπ' τὼν κάμπων τὶς (πτυχές, τὴ θάλασσα
κάτω ἀπ' τὸν ἄνεμο, ἀφρι(σμένη!
Μὰ ὅμως, Παρίσι, τί λογῆς, ποιὸ φίλτρο, ποιὸ βο(τάνι
τὸ μῖσος σου θὰ μοῦ θελή(σῃ;
Νοέμβρη, τὸ ξέρεις τὸ νεκρό, πὼς τὴν καρδιά μου (φτάνει,
τὸ φύλλο σου, ν' ἀρωματίσῃ.
Ἡ Παναγιὰ τοῦ Παρισιοῦ!

Ὁ χιλιοτραγουδημένος Σηκουάνας. Τὸ Καρτὲ Λατέν! Ὁ Πύργος! Καὶ τόσες τόσες, ἄλλες. γωνιὲς μὲ μιὰ δική τους ζωὴ καὶ ψυχή. Τὰ μουσεῖα! Ἡ ζωντανὴ ἱστορία! Οἱ χῶροι ποὺ μαζεύουν ἀνθρώπους γιὰ κάθε ὡραῖο ἢ ἄσχημο, ὑψηλὸ ἢ ταπεινό, μικρὸ ἢ μεγάλο, ἀληθινὸ ἢ ψεύτικο, αἰώνιο ἢ πρόσκαιρο! Κι' ὅμως! Οὔτ' αὐτὸ εἶναι τὸ Παρίσι! Ὁ καθένας ζητάει τὸ Παρίσι ποὺ κρύβει μέσα του. Τὸ φέρνει πάντα μαζί του, καὶ θέλει ἐκεῖ νὰ τὸ ζωντανέψῃ.

Ἀπὸ τὸ λόφο τῆς Μονμάρτρης, μπροστὰ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τῆς «Ἱερῆς Καρδιᾶς» τὴ θέα τῆς μεγάλης πόλης ἔχεις. Ἐπιβλητικὸ τὸ ἄγαλμα τοῦ Χριστοῦ! Κι' ἡ ἐκκλησία λίγο Βυζάντιο σοῦ θυμίζει. Τὴν ψυχὴ καὶ τὸ ὅραμα τῆς δεύτερης πνευματικῆς πατρίδας νὰ συλλάβῃ θέλεις.Δύσκολο, πολύ!.... Εἶναι καλοκαίρι καὶ βρέχει.

ΤΙΜΩΝΑΣ ΣΤΡΟΥΘΙΑΣ

Ἕνα πρωτοπο ριακὸν περιοδικὸν

ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ

Μία εἰδικὴ ἔκδοσις ἀφιερωμένη εἰς τὴν Πάτρα καὶ τὸν Νομὸν Ἀχαΐας

Εἶναι γιωστὸν εὐρύτατα τὸ περιοδικόν, τὸ ὁποῖον ἡ μεγάλη Ἑλληνικὴ Βιομηχανία «Πειραϊκὴ Πατραϊκὴ» ἐκδίδει ὑπὸ τὸν ὁμώνυμον τίτλον , ἀπὸ ὀκταετίας περίπου. Ὅπως ἐπίσης εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ Ἔκδοσις τοῦ θαυμασίου—καὶ ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐκτυπώσεως—μηνιαίου αὐτοῦ περιοδικοῦ ὑπὸ τῆς δραστηριότητης Ὑπηρεσίας Δημοσίων Σχέσεων καὶ Βιομηχανικῶν Σχέσεων της ἀποτελεῖ μίαν μόνον ἀπὸ τὰς πολλὰς ἀποδείξεις τῆς μεγίστης σημασίας, τὴν ὁποίαν πρώτη ἡ «Πειραϊκὴ—Πατραϊκὴ» ἀπέδωσεν εἰς τὸν παράγοντα ποὺ λέγεται «Ἄνθρωπος», μὲ ὅλας τὰς εὐεργετικὰς καὶ πολυτίμους συνεπείας της.

Εἰς τὰ πλαίσια αὐτῆς τῆς ἐπιτυχοῦς προσπαθείας τῆς προσπαθείας, δηλαδή, ὅπως ἡ Βιομηχανία παράσχῃ εἰς τοὺς συνεργάτας της, ὅπως ἐπαξίως καὶ τιμητικῶς ἀποκαλεῖ τὸ προσωπικόν της, ὄχι μόνον τὰ οἰκονομικὰ μέσα μιᾶς ἀνέτου καὶ ἀξιοπρεποῦς διαβιώσεως, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀναγκαίαν εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχήν, πνευματικὴν τροφήν, τὸ περιοδικὸν «Πειραϊκὴ—Πατραϊκὴ ἀφιέρωσεν τὸν τελευταῖον καιρὸν ἀρκετὰς σελίδας του διὰ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ ἀναγνωστικὸν του κοινόν, ποὺ δὲν ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ τοὺς ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους της, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ χιλιάδας ἄλλους παράγοντας τῆς ἐργασίας τοῦ ἐμπορίου, τῆς παραγωγῆς ἀκόμη δὲ καὶ τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν, μιαν εἰκόνα τῆς ἱστορίας τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς καὶ πνευματικῆς δραστηριότητος ὅλων τῶν Νομῶν τῆς χώρας.

Ἤδη ὁ κύκλος αὐτῆς τῆς ἐπαινετῆς ἐργασίας ποὺ ἀποτελεῖ προσφορὰν σημαντικὴν ἀπὸ ἀπόψεως ἐνημερώσεως κλείει μὲ τὴν ἀφιέρωσιν τῶν περισσοτέρων σελίδων του, τῆς τελευταίας ἐπίσης θαυμαστῆς καὶ ἐπίσης ὅπως πάντοτε ἐπιμελημένης ἐκδόσεώς του, εἰς τὴν προβολὴν τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας καὶ ἰδιαιτέρως τῶν Πατρῶν.

Ἡ ἱστορία τῆς πόλεως, αἱ προοπτικαὶ διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν Πατρῶν καὶ γενικώτερον τοῦ Νομοῦ, ἡ πνευματικὴ κίνησις, λαογραφικαὶ σημειώσεις καὶ γενικώτερον κρίσεις καὶ προβλέψεις διὰ τὸ μέλλον τῶν Πατρῶν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δραστηριότητος μιᾶς μεγαλουπόλεως ὡς αἱ Πάτραι, ἐκτίθενται εἰς ἐμπεριστωμένα ἄρθρα καὶ εἰς ἀπόψεις τὰς ὁποίας οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν, οἱ Δημοσιογράφοι τῶν Πατρῶν ἐφημερίδων καὶ οἱ Πρόεδροι τῶν ἀξιολογωτέρων καὶ ἀντιπροσωπευτικωτέρων ὀργανώσεων, ποὺ εἶναι δλαδιανθισμένα ἀπὸ ἕνα φωτογραφικὸν ρεπορτάζ, τὸ ὁποῖον μὲ ἐκλεκτικότητα συνέλεξε ἢ καὶ ἐδημιούργησεν ὁ ἀρχισυντάκτης τοῦ περιοδικοῦ κ. Θ. Θωμόπουλος καὶ οἱ συνεργάται του.

Δὲν θὰ προχωρήσωμεν περαιτέρω. Τὸ μικρὸν αὐτὸ σημείωμα θὰ κλείσωμεν μὲ τὴν ἔκφρασιν τῶν πλέον θερμῶν συγχαρητηρίων καὶ εὐχαριστιῶν πρὸς τὴν Ὑπηρεσίαν Δημοσίων Σχέσεων τῆς «Πειραϊκῆς—Πατραϊκῆς» καὶ τὸ ἐκλεκτὸν ἐπιτελεῖον τοῦ Περιοδικοῦ καὶ μὲ μίαν σύστασιν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας μας: Νὰ φροντίσουν νὰ διαβάσουν καὶ νὰ διαβάζουν τὸ περιοδικόν. Πολλὰ ἔχουσι νὰ ὠφεληθοῦν.

ΑΠΟ ΟΣΑ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Η ΠΕΙΡΑ

ΟΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΚΑΤΕΔΙΩΧΘΗΣΑΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΠΟ ΑΜΑΘΕΙΣ

Τοῦ κ. Τάκη Δ. Γιαννακοπούλου

Καὶ λαβὼν ὁ Βιργίλιος τὸ Δάντε ἀπὸ τὴν χεῖρα, κατῆλθον εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς εἰς τὰ σκοτεινὰ δωμάτια τῆς κολάσεως καὶ προχωρήσαντες ὀλίγον ἠθάνησαν ἕνα ἀποπνικτικὸν καπνὸν εἰς τὸ πρόσωπόν των «Ἐδῶ, τοῦ λέγει, ὁ Βιργίλιος βλέπετε ὅλους αὐτοὺς τοὺς κρεμασμένους ἀνθρώπους μὲ τοὺς πόδας ἄνω καὶ κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, τοὺς ὁποίους τοὺς καπνίζουν μὲ ἀναμμένα ἄχυρα ὡσὰν τὰ ἀλίπαστα τρόφιμα. Εἶναι ἐκεῖνοι οἱ πλούσιοι, οἱ τοκογλύφοιοἱτινες ἐθησαύριζον ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα τῶν πτωχῶν ἀνθρώπων. Ἐκεῖ πέρα εἶναι μερικοὶ κληρικοὶ οἵτινες ἐθησαύριζον ἐν τῷ κόσμῳ ἀπὸ τ ἠνδμάθειᾶ τῶν ἁπλοϊκῶν ἀνθρώπων».

Καὶ ἐνῶ ἐπροχώρουν ἤκουον γοερὰς κραυγάς, βλασφημίας καὶ κοπετοὺς βασανιζομένων ψυχῶν. Καὶ ἐξαγὼν ὁ Δάντε ἕνα σημειωματάριον ἤρχισε νὰ σημειώνῃ τὰ διάφορα βασανιστήρια τῶν ψυχῶν καὶ προχωρῶντας ἀκόμη εἶδον εἰς ἕνα μέρος ἀνθρώπους γυμνοὺς καὶ ξυπόλυτους νὰ περπατοῦν ἐπάνω σὲ ἀναμμένα κάρβουνα, ὅπως οἱ ἀναστενάρηδες τῆς Μακεδονίας.

Καὶ ἐνῶ ἐπροχώρουν ἤκουσαν φωνὰς ἀνθρώπων νὰ τοὺς φωνάζωσι. Νερό!! νερό!! Τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἐκαίοντο τὰ σπλάχνα ἐκ δίψης καὶ ὅπως εἰς τὴν παροιμία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ πλούσιος εἶ· τὸν "Ἅδη ἐφώναξε τοῦ Ἀβραάμ, πάτερ Ἀβραὰμ στείλατε τὸν Λάζαρον ἵνα βρέξῃ τὸ δάκτυλό του καὶ μοῦ δροσίσῃ τὴν γλῶσσαν». Καὶ ἐνῶ ἐπροχωροῦσαν πρὸς τὰ ἐνδότερα τῆς κολάσεως, ἤκουσε μίαν φωνὴν νὰ τοῦ φωνάζῃ τὸ ὄνομά του: «Δάντε, Δάντε, σῶσον με». Καὶ στραφεὶς ὁ Δάντε, εἶδε τὸν Καρδινάλιον μιᾶς γνωστῆς πόλεως τὸν ὁποῖον εἶχον οἱ διάβολοι γυμνὸν καὶ τὸν ἐβύθιζον εἰς ἕνα κουστερὸν καζάνι πίσσας καὶ κατραμίου.

Τόσον πολὺ ἐταράχθη ὁ Δάντε ὥστε ἀμέσως ἀφυπνίσθη καὶ εὑρισκόμενος εἰς τὴν κλίνην του ἐσκέφθη τί ἦτο αὐτὸ ποὺ εἶδεν; Ὄνειρον ἢ δραμα; Ἅ, εἶπεν τώρα ἠννόησα, θὰ γράψω ἕνα βιβλίον δι'ὅλα ὅσα εἶδον εἰς τὸν Ἅδην, διότι εἶναι ἀνθρώπινον καθῆκον εἰς κάθε ἄνθρωπον νὰ μεταδίδῃ ὅ,τι καλὸν γνωρίζει καὶ εἰς τοὺς συνανθρώπους του, ἵνα προλαμβάνωνται τὰ δυστυχήματα. Πολλὰς ψυχὰς θὰ σώσω ἀπὸ τὸν ἀπαίσιον Ἅδη. Ὅταν ὁ Δάντε ἐδημοσίευσε τὸ βιβλίον του, τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἀνάρπαστον ἀπὸ τὸ λαό, τόσον πολὺ ἐξεμάνησαν ἐναντίον του οἱ ἱεροεξεταστὰ διὰ τὴν ἀνέδειάν του καὶ τὸ θράσος του ὥστε ἀμέσως διέταξαν τὴν σύλληψίν του καὶ τὴν εἰς θάνατον τιμωρίαν του, εἰς ἕνα ὑπόγειον μουντοῦμι βασανιστηρίων. Καὶ ἀφοῦ ἐβασανίσθη ἀγρίως, ἐτέθη ἐπὶ τοῦ προχοῦ τοῦ θανάτου ὅπου περιστρεφόμενος εἰς τὸ τρομερὸν αὐτὸ βασανιστήριον παρέδωσε τὸ πνεῦμα του εἰς τὸν Κύριον.

Ὁ Δάντε Ἀλιγκέρι εἶναι ὁ πρῶτος ἀληθινὸς μάρτυς τῆς μεγάλης Ἰδέας τῆς μετεσαρκώσεως, ὅτι δηλαδὴ καταγόμεθα ἀπὸ τὰ ζῶα, ὅτι ἐρχόμεθα εἰς τὸ καθαρτήριον τῶν δοκιμασιῶν, ἵνα καθαριθῶμεν εἰς τὸ πέλαγος τῆς ὕλης καὶ ἀφοῦ καθαριθῶμεν καλῶς, νὰ προχωρήσωμεν ἀπὸ τάξιν εἰς τάξιν πρὸς τὸν Ἄγγελισμὸν καὶ τὴν μακαριότητα διότι εἰς τὴν ὕλην εἶναι ὁ θάνατος, (ὅπως τὸ εἶπεν ὁ ἀρχαῖος σοφὸς Εὐρυπίδης «τὶς δὲ οἶδεν τὸ μὲν κατ' θανεῖν, ζεῖν») καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει θάνατος, ἡ ἀπαισία αὐτὴ λέξις, ἀλλὰ μεταβαίνομεν εἰς ἄλλους καλυτέρους κόσμους, ὅπως τὸ εἶπεν ὁ πατὴρ τῶν σοφῶν ὁ Σωκράτης, πρὶν πίῃ τὸ κώνιον. «Ὑπάγωμεν ἄλλον κόσμον, καλύτερον ἀπ' αὐτόν».

Ποία πρόοδος, ποία ἐφεύρεσις δὲν κατεδιώχθη ἀπηνῶς ἀπὸ τὴν ἀμάθειαν. Ὅταν ὁ Φούλτων ὁ ἐφευρέτης τοῦ ἀτμοπλοίου ἀνεχώρησεν ἐκ Νέας Ὑόρκης ἐπιβαίνων τοῦ μικροῦ του ἀτμοπλοίου ἵνα φθάσῃ εἰς τὸ Ἄλμπανι πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης ὀγδ